

STANOVISKO SČS K OZNAČOVÁNÍ POTRAVIN – KONZULTACE EK

Dne 13. prosince 2021 zahájila Evropská komise [veřejnou konzultaci](#) k revizi Nařízení (EU) 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům (v dalším Nařízení FIC).

Zamýšlená revize EK se týká klíčových opatření ze strategie „Z farmy na vidličku“ a „Evropského plánu boje proti rakovině“ a týká se následujících oblastí označení potravin. K věci EK zpracovala dokument Inception Impact Assessments (Výchozí posouzení dopadů; Ref. Ares(2020)7905364 - 23/12/2020). Podle něj má revize zahrnovat:

- **Nutriční označování na přední straně obalu a kritéria pro stanovení výživových profilů** za účelem omezení tvrzení: návrh zavést v EU harmonizované a povinné výživové označování na přední straně obalu a stanovit kritéria pro tzv. „výživové profily“, což jsou prahové hodnoty živin, při jejichž překročení nebo nedosažení jsou výživová a zdravotní tvrzení na potravinách omezena.
- **Označování původu:** rozšíření povinných údajů o původu na některé výrobky.
- **Vyznačování data spotřeby:** revize pravidel EU týkajících se vyznačování data (data použitelnosti a data minimální trvanlivosti).
- Konzultace EK uvažuje i o **úpravu označování alkoholických nápojů:** zavedení povinného uvádění seznamu složek a výživových údajů u všech alkoholických nápojů. Citovaná analýza EK tento aspekt revize označování nezahrnuje, takže záměr EK nevysvětluje.

Prostřednictvím této veřejné konzultace se občané a zúčastněné strany mohou podělit o své názory a zkušenosti ohledně hlavních překážek, s nimiž se potýkají v těchto oblastech označování potravin, a rovněž způsobů, jak tyto překážky překonat.

Sdružení českých spotřebitelů se tématu bezpečnosti a kvality potravin věnuje dlouhodobě a systematicky. Naše kredibilita v tomto sektoru je zvýrazněna i skutečností, že v letech 2018-22 je předseda správní rady SČS členem představenstva (Management Board) Evropské agentury pro bezpečnost potravin (EFSA). K prezentaci informací a stanovisek o potravinách (např. dvojí kvalita a mnohé jiné) máme zřízenou vlastní doménu spotřebitelzakvalitou.cz. V roce 2021 zpracovalo SČS pro MPO/Radu kvality ČR i studii na téma udržitelnosti spotřeby při nákupu potravin ([Zde¹](#)).

Potraviny jsou obecně velmi citlivou komoditou, která pochopitelně vyžaduje přísnou a průběžně prověřovanou regulaci zejména ve vztahu k bezpečnosti výrobků. Ale nejenom, i ochrana spotřebitele před klamavými praktikami je zásadní, například ve vztahu ke zdravotním či nutričním tvrzením na obalu či v reklamě. Naprosto stěžejní jsou pak i požadavky, které vylučují či napomáhají vylučovat z trhu falšované potraviny. A aspekt udržitelnosti je samozřejmě také neopominutelný a oprávněně nabývá na stále větším významu.

Je tedy zcela namístě, aby evropská potravinová legislativa byla průběžně prověřována a podle potřeby revidována, doplňována a v případě potřeby zpřísnována. A protože platné Nařízení FIC je již starší deseti let, může být jeho revize vítanou iniciativou EK, i když v průběhu oněch deseti let toto nařízení již 3x revidováno bylo. Konzultovaná revize má být ovšem „ambicióznější“ a naše podpora jednotlivým

¹ <https://konzument.cz/projekty/rada-kvality-cr/potravinovy-odpad.php>

opatřením je pak podmíněna naplňováním cílů, které pro regulaci potravin zmiňujeme v předchozím odstavci.

K prezentaci současné iniciativy EK zpracovala dokument Výchozí posouzení dopadů, ve kterém své představy o revizi popisuje. Zdůrazňuje přitom, že dokument nijak nepředjímá konečné rozhodnutí EK o tom, zda bude tato iniciativa pokračovat, ani o jejím konečném obsahu. Všechny její prvky popsané v posouzení dopadů, včetně jejich načasování, se tak mohou změnit.

Své postoje k jednotlivým prvkům této iniciativy pak vysvětlujeme právě v této analýze:

OSNAČOVÁNÍ ALKOHOLICKÝCH NÁPOJŮ

O obsahu případného záměru revidovat označování alkoholických nápojů toho víme minimálně. Pokud bude skutečně předmětem revize, bude záležet na konkrétním obsahu a věcných opatřeních. Jak již zmíněno výše, citovaná analýza EK tento aspekt revize označování nezahrnuje. (Naše analýza tak může být využita až v případě potřeby.)

Alkoholické nápoje zahrnují velkou skupinu nejrůznějších nápojů. Podle čl. 16 odst. 4 Nařízení FIC v platném znění (z r.2018) je povinnost označení povinných údajů o složení a výživových údajích vypuštěna v případě nápojů, jejichž obsah alkoholu je vyšší než 1,2 % obj.

Článek 16 Vypuštění určitých povinných údajů

4. Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Unie vyžadující uvedení **seznamu složek** nebo **povinných výživových údajů**, nejsou údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. b) a l) povinné v případě nápojů, jejichž obsah alkoholu je vyšší než 1,2 % objemových.

V této skupině potravin by SČS uvítalo tuto výjimku odstranit. I pro pivo přitom např. tato povinnost již existuje.

Odůvodnění:

Složení: je zcela nepochopitelné, že u všech potravin je nezbytné složení výrobku uvádět, pouze alkoholické nápoje mají výjimku.

Výživové údaje: výživovým údajem je i údaj o energetické hodnotě a obsahu cukru, které v alkoholických nápojích představují významné nebezpečí nadbytečného, do jisté míry skrytého energetického příjmu. Mnozí obezitologové hovoří o tzv. „obézní podvyživené populaci“. Zahrnuje osoby s nadváhou, které však mají zároveň vysoký deficit základních živin a nutričních látek. Tito lidé konzumují sice málo potravy, avšak zpravidla pravidelně konzumují mnoho alkoholu. Jejich organismus strádá nedostatkem základních živin, na druhé straně však tloustnou. Jak známo, alkohol má vysokou energetickou hodnotu (1 gram alkoholu představuje zhruba 20 kJ energie), a pro představu zde uvádíme i energetické hodnoty vybraných alkoholických nápojů v tabulkách níže. Při klasickém vyjádření obsahu energie v kJ na 100 ml není tato skutečnost tak výrazná, ale při pohledu na tabulku, která uvádí energetickou hodnotu alkoholických nápojů při běžné konzumaci, jsou tyto údaje přímo děsivé, zejména s přihlédnutím k tomu, že denní referenční hodnota příjmu dospělé osoby se uvádí 8400 kJ.

Množství energie (kJ) ve 100 ml alkoholického nápoje		Energetická hodnota (kJ) na měrnou jednotku (l)		
nápoj	množství energie	nápoj	měrná jednotka	množství energie
Pivo 10	155	Pivo 10	0,50	775
Pivo 12	198	Pivo 12	0,33	653
		Pivo 12	0,50	990
Víno bílé polosuché	280	Víno bílé polosuché	0,20	560
Rum	848	Rum	0,04	339
Tuzemák	922	Tuzemák	0,04	369
Vodka	926	Vodka	0,04	370
Whisky	1046	Whisky	0,04	418
Vaječný likér	1190	Vaječný likér	0,04	476
Smetanový likér	1361	Smetanový likér	0,04	544

Závěr:

Revize nařízení by ohledně označování alkoholických nápojů měla zrušit dosavadní výjimku, že tyto nemusí být označeny složením a výživovými údaji.

OZNAČENÍ PŮVODU

Cílem revize má být umožnit spotřebitelům lépe identifikovat původ potravin a usnadnit jim informovaný a více udržitelný výběr potravin. Spotřebitelé jsou při rozhodování o potravinách stále více ovlivňováni řadou aspektů, včetně původu potravin a pochopitelně tedy i dodavatelskou délkou v potravinovém řetězci.

SČS si je vědomo, že spotřebitelé vyžadují stále podrobnější informace o zemi původu potravin, a to i uvnitř EU. Dokládají to průzkumy EK/EFSA, tak i naše, staré jen pár let. To určitě nebyla představa zakladatelů Evropského společenství, ale je to realita. Již dnes tak musí být řada potravin původem označena, a jak bylo řečeno, i konkrétní zemí v rámci EU, jako je tomu u ovoce, zeleniny, masa, vajec nebo vína; např. med je (zatím) označován pouze údajem o původu ve formátu „ze země EU“ nebo „ze země mimo EU“, což je pro spotřebitele ovšem údaj nedostatečný. (Pozn.: nicméně i směrnice o medu je v revizi).

SČS může nepochybně podporovat rozšíření seznamu potravin, pro které bude údaj původu povinný (např. již zmíněný med).

Naneštěstí se jeví, že bude opět zvažovaný (byť před lety zavržený) záměr povinně označovat i původ jednotlivých složek výrobků. Výchozí posouzení dopadů EK k tomu uvádí, že EK pracuje s informacemi, že takovými potravinami resp. jejich složkami, na které kladou spotřebitelé zvláštní důraz, jsou např. mléko (použité jako složka), maso (použité jako složka), rýže a tvrdá pšenice (používané v těstovinách), rajčata (používaná v některých výrobcích z rajčat) či brambory (ve výrobcích z brambor).

Domníváme se ovšem, že spotřebitelům jsou názory, o které se EK v tomto ohledu opírá, poněkud „podsouvány“ a problém jim není vysvětlen v celém kontextu a ani se vznikajícími důsledky pro trh. Pokud by tento záměr byl realizovaný, velmi by to výrobcům komplikovalo výrobu s nepochybnými dopady i na ceny produktů.

V dnešní době dramatické inflace a růstu cen i potravin bude jistě mnoho českých spotřebitelů zcela jiného názoru, než EK předjímá. A neměli bychom přitom ani zapomínat, že žádnému výrobcí (ať již uzenáři, výrobcí sýrů či bramborových lupínků) nic nebrání v tom, aby deklaroval, že jeho uzenka, sýr

anebo bramborové lupínky pocházejí ve všech podstatných složkách z té či oné země EU, a harmonizovaná legislativa by ho mohla o tuto konkurenční výhodu na trhu jednoduše připravit.

Závěr:

SČS vnímá, že spotřebitelé chtějí informace o původu výrobku, a to i konkrétní země. Rozšíření počtu výrobků s povinností označovat původ proto podporujeme (jako kupř. u medu).

Naopak ale ani na základě výchozích informací nepodporujeme záměr povinně označovat výrobek původem jednotlivých složek či surovin. Můžeme ale v tomto ohledu doporučit, aby se případně harmonizovaly principy (např. podíly složek), na základě kterých se produkt může označovat, že pochází z konkrétní země EU (např. český výrobek, německý výrobek apod.).

OZNAČENÍ DATA SPOTŘEBY

Cílem revize má být zamezit zbytečnému plýtvání potravinami po uplynutí data minimální trvanlivosti tím, že se vyřeší nepochopení dvou způsobů označení data použitelnosti („spotřebujte do...“ a „minimální trvanlivost do...“).

Výchozí posouzení dopadů EK přitom obsahuje několik alternativ pro řešení, která jsou skutečně diametrálně odlišná.

„Nultá“ varianta je ponechání stávající regulace bez revize.

SČS vnímá tuto alternativu jako možnou. Statistiky založené na různých studiích (včetně naší studie – viz výše) dokazují, že plýtvání potravinami je z hlediska udržitelnosti vážný problém, a to zejména v domácnostech. Některé přitom však uvádějí, že jedním ze stěžejních důvodů pro plýtvání v domácnostech je nepochopení pojmu „minimální trvanlivost“ (best before apod.). Tuto argumentaci považuje SČS za neadekvátní, resp. za přehnanou, a jsme navíc přesvědčeni, že „investice“ státních orgánů, výrobců i obchodu do edukace spotřebitelů byly v tomto směru dosud velmi zanedbatelné.

Je ovšem pravda, že spotřebitelé stávající způsoby označení spotřeby často nerozlišují, resp. že datum minimální trvanlivosti považují i za konečné datum spotřeby. Nahrazení termínu „minimální trvanlivost“ (viz dále) by tedy proto mohlo být řešením, ale i stávající stav je při zvýšení spotřebitelské osvěty akceptovatelný.

Varianta 1 nabízí revizi pravidla pro použití data „minimální trvanlivost do“.

Podstatou revize by podle záměru EK v tomto případě bylo rozšíření seznamu potravin zahrnutých v příloze X odst. 1 písm. d) Nařízení FIC, u kterých se nevyžaduje uvádět datum minimální trvanlivosti. Datum minimální trvanlivosti by pak mohlo být potenciálně odstraněno např. u potravin s dlouhou trvanlivostí, jako jsou těstoviny, rýže, káva, čaj apod.

Tato varianta však pro nás není z hlediska ochrany a informovanosti spotřebitele přijatelná. Káva (zrnková), nebo čaj a další potraviny, jsou jistě trvanlivé, ale jejich trvanlivost není nekonečná. Omezení trvanlivosti není totiž jen věcí bezpečnosti daného výrobku, ale v případě trvanlivých výrobků hlavně i věcí nutriční hodnoty, sensorických vlastností, a tedy kvality obecně. Zařazením těchto potravin na seznam výrobků, u kterých nemusí být datum minimální trvanlivosti uvedeno, by se obchodu otevřel

prostor, aby mohly být prodávány „nekonečně dlouho“. Proto je tato varianta a uvažovaný přístup pro spotřebitele obecně nepřijatelný.

Varianta 2 navrhuje revidovat pravidla tak, že bude pojem „minimální trvanlivost do“ zcela zrušen.

Současná pravidla by tak měla být v tomto případě radikálně revidována s cílem zrušit pojem „minimální trvanlivost do“ s ohledem na zachování pouze jednoho data trvanlivosti, kterým by bylo datum související především s bezpečností potravin (v současnosti vyjádřeno jako datum spotřeby).

Podle našeho názoru by se v takovém případě sice jednalo zcela jistě o zásadní zjednodušení označování potravin, ale i tuto variantu (viz varianta 1 a vysvětlení postoje spotřebitelů) považujeme z uvedených důvodů za zcela nepřijatelnou.

Varianta 3 se zaměřuje na zlepšení výrazu a prezentace označení data spotřeby

Cílem má být dle EK v tomto případě upřesnit regulaci tak, aby způsob vyjadřování dvou různých typů označování dat byl lépe pochopitelný pro spotřebitele (např. pokud jde o terminologii, formát, vizuální prezentaci) a aby bylo možné lépe rozlišovat mezi pojmy bezpečnosti/zdraví a kvality potravin.

Tento záměr by byl pro spotřebitele nepochybně vítaný a tedy i z našeho pohledu akceptovatelný. Otázkou ovšem je, jak tento cíl a variantu správně uchopit a zavést do praxe.

EK dokonce v tomto ohledu zvažuje, že by takové označení mohlo být v členských státech přizpůsobeno jazyku a porozumění tamních spotřebitelů. (pozn.: je zajímavé, že EK ve vztahu k označování nutričních vlastností volá po harmonizaci a zamezení fragmentace trhu, a zde najednou připouští různé přístupy v různých zemích). EK dokonce předpokládá, že označení by mohlo obsahovat alternativní nebo dodatečné formulace, které se podle našich zkušeností většinou nejeví pro spotřebitele jako příliš srozumitelné, a proto je zde ani necitujeme.

EK nicméně odkazuje i na terminologii Codex Alimentarius, kde je použit pojem „nejlepší kvalita do konce ...“. A toto se jeví pro SČS jako akceptovatelné východisko. Při zvolení tohoto směru lze pak totiž uvažovat i o úpravách tohoto pojmu a o zavedení namísto „minimální trvanlivost do...“ i nového způsobu označení např. „garantovaná kvalita do...“

EK však rozvíjí své představy o možných úpravách regulace ještě dále. Zvažuje například i uložení povinné grafické/vizuální prezentace označení spotřeby (např. červená barva pro data „spotřebujte do“ a zelená barva pro data „minimální trvanlivost do“) a některé další.

Zavedení dvou barev pro označení data spotřeby ve smyslu předchozího odstavce vnímá SČS jako slepou uličku. Podle našich znalostí, jak spotřebitelé danou problematiku vnímají, by barevné označení nemělo smysl. Připouštíme, že červená barva, by mohla fungovat jako varování, že si spotřebitel má dávat pozor na takto jasně vymezené a definitivní datum spotřeby. A tuto možnost bychom proto považovali v krajním případě za přijatelnou. Zelená barva na trvanlivých výrobcích by však byla pro spotřebitele zcela matoucí, neboť mu žádnou podstatnou informaci neposkytuje, a proto označování potravin zelenou barvou zamítáme.

Závěr:

SČS si je určité problematičnosti stávajícího označení doby trvanlivosti na výrobcích vědomo. Bohužel, jak statní orgány, tak i podnikatelská sféra se v minulých deseti a více letech věnovaly v tomto ohledu

osvětě spotřebitelů jen minimálně. A zapotřebí je také podotknout, že i představa, že nová a do značné míry změněná regulace vše vyřeší bez osvětě spotřebitelů, je iluzí.

V principu proto zastáváme stanovisko, že není třeba stávající formát označení trvanlivosti/spotřeby měnit zcela zásadním způsobem, ale považujeme za možné některé prvky ze záměrů EK (jako např. změnu pojmu podle Codex Alimentarius na „garantovaná kvalita do ...“) přijmout, a samozřejmě i případně některé další, které lze v rámci revize Nařízení FIC využít.

Také seznam trvanlivých výrobků, které nemusí být označeny minimální trvanlivostí, by mohl být rozšířen, ale zcela jistě jen velmi omezeně, a bez konotace na vytčený cíl revize, kterým je podle EK výrazný dopad především na snížení plýtvání potravinami.

Také barevné (červené) označení výrobků s omezenou dobou spotřeby (spotřebujte do...) by mohlo spotřebitelům v orientaci napomoci. Jinou barvou ale označovat trvanlivé výrobky nedoporučujeme a upozorňujeme, že je to technicky mnohdy velmi složité nebo to nemusí být ani možné (např. vyrazení data spotřeby Ink Jetem, laserovou tiskárnou apod.), nehledě na stávající barevnost obalů.

V této souvislosti proto upozorňujeme i na tendenci EK zavádět další a další barevná označení výrobků (semafory), které mají spotřebiteli usnadnit orientaci. Opak je pravdou, bude to nepřehledné a zmatečné.

Za plně přijatelný další vývoj proto považujeme pouze nahrazení stávajícího označení pro trvanlivé výroby „minimální trvanlivost do...“ a zavedení nového způsobu označení „garantovaná kvalita do...“.

NUTRIČNÍ ZNAČENÍ NA PŘEDNÍ STRANĚ BALENÍ A NUTRIČNÍ PROFILY

EK zamýšlí zavést harmonizovanou regulaci (tedy povinné) nutriční označování na přední straně obalu, a tím zlepšit porozumění spotřebitele značení nutričního profilu potravin při jejich nákupu. Stanovení nutričních profilů má za cíl zabránit situaci, kdy by výživová a zdravotní tvrzení nekorespondovala s celkovou nutriční hodnotou potravin, což by mohlo spotřebitele při výběru uvádět v omyl. Jedná se tedy o dva záměry ke stimulaci přeformulace (též reformulace) potravin směrem ke zdravějším potravinám a k usnadnění výběru zdravějších potravin.

K tomuto (volně citovanému) úvodu z dokumentu EK zaujímá SČS poměrně zásadní výhradu. SČS si uvědomuje problematičnost relativně nezdravé výživy obyvatel EU. A nejenom EU, je to problém všech vyspělých zemí. A také nepochybujeme ani o tom, že se v tomto ohledu musí velmi brzy hledat opatření k nápravě.

Okamžitě ale musíme upozornit, že problém se netýká jen nadváhy obyvatel EU a s tím související nárůst kardiovaskulárních a dalších onemocnění, ale i nemocí, způsobených nejrůznějšími rádobami dietami, vedoucími až k poruchám příjmu potravin (např. anorexie). Tento aspekt není mediálně ani v opatřeních EK smysluplně otevírán ani diskutován.

Úvodní teze EK k revizi regulace jsou však pro nás nepřijatelné z jiného důvodu. Argumentace EK se začíná významně blížit pojetí různými aktivistických skupin, které zakládají výživu člověka na alternativním způsobu stravování; (z nich vegetariánská strava je ještě tou akceptovatelnou, pokud není prosazována nátlakově). S tím bezprostředně souvisí dělení potravin na zdravé a nezdravé, což rozhodně nepovažujeme za šťastné řešení, ba právě naopak. V citovaném úvodu se totiž EK uchyluje

k užití pojmu „potravina zdravější“, což nezpochybnitelně navádí k pojmům potravina nezdravá a konečně potravina zdravá; velmi se obáváme, že toto tzv. „zabere“ a že tento koncept najde možná i téměř všeobecnou podporu.

SČS s ním ale zásadně nesouhlasí. Neexistují totiž potraviny zdravé a nezdravé, ale existuje pouze zdravá a nezdravá výživa. Ta spočívá nejen v nutričně vyvážené skladbě stravy každého z nás, a také ve vyrovnané energetické rovnováze, tj. příjmu a výdeji energie, a v neposlední řadě i na životních podmínkách každého jedince.

Fyzicky těžce pracující či aktivně sportující mladý muž (prostě) potřebuje jinou skladbu a jiné množství potravin než senior, jehož fyzická zátěž je minimální a který trpí i různými druhy chorob, které mu znemožňují zařadit na jídelníček vše, co na něm měl před vlastním onemocněním. Mezistupňů je pak nepočítaně a odkazujeme zde i na publikaci SČS „Vyvážená strava a zdraví“ – viz [zde](#). A shrnuto tedy: žádná zdravá či nezdravá potravina bohužel neexistuje, existuje jen zdravá či nezdravá výživa, a to navíc ve vztahu ke zdravému či nezdravému způsobu života podle věku, pohybu a zdravotního stavu každého člověka.

A EK své představy dále rozvíjí: Možnosti se budou vztahovat na balené potraviny, které musí obsahovat nutriční údaje, což je dosud obvykle na zadní straně obalu. EK přitom v tomto ohledu odkazuje i na čtyři způsoby označování nutričního profilu, používané dobrovolně v některých zemích. A ta jsou východiskem pro další vývoj a záměry EK.

Možnosti uvedené v dokumentu EK

V nulté variantě dobrovolné používání systémů nutričního označování na přední straně obalu zůstává i nadále možné. Také různé veřejné a privátní průčelí etikety na obalech jsou podle pravidel EU povolené a nadále existují, přičemž některé členské státy doporučují zvláštní schéma, a jiné nikoliv. Nutriční profily nejsou jednoznačně nastaveny a stále budou používány i výživová a zdravotní tvrzení u potravin s nezdravým profilem.

I zde musíme uvést naše stanovisko zmíněné výše, tj. že nezdravý profil potraviny neexistuje. Vždy bude záležet na konkrétním složení jednotlivých potravin a na jejich konzumovaném množství.

EK pak zvažuje alternativy 1 až 4 pro vyznačování výživového profilu na přední straně obalu

Není (naštěstí) opomenut **formát číselný**, tj. označení poskytující číselné informace o obsahu základních živin, případně dalších složek (jako je např. sůl), o energetické hodnotě a také o tom, kolik procent denního referenčního příjmu představují.

Je to de facto stávající způsob označení a pro SČS je to také z další nabídky jediný akceptovatelný formát pro spotřebitele, neboť nehodnotí potravinu jako zdravou či nezdravou. (Pozn.: EK tím ale vlastně neodpovídá ani vlastnímu zadání v úvodu.)

Ostatní varianty zvažované EK (2-4) jsou postaveny na **různých formách vyhodnocení nutričního profilu**, a tedy na bázi nastavené na střetu zdravá vs. nezdravá potravina. Všechny tyto možnosti přitom považuje SČS za slepou uličku a žádnou z nich nedoporučuje k přijetí.

Závěr:

Před lety SČS nedoporučovalo zavedení „číselného“ způsobu prezentace nutričního profilu na obalech (číselné informace o obsahu základních živin a o energetické hodnotě a také o tom, jak velký podíl denního referenčního příjmu v procentech to představuje). Argumentovali jsme tehdy mimo jiné tím, že z obalu potravin se stává „encyklopedie“, jejímuž sdělení běžný spotřebitel neporozumí a při běžném nákupu nemá ani čas tyto informace zaznamenat a pochopit je. Na tento způsob označení jsme si nicméně zvykli, byť se naše obavy více méně potvrdily.

Dnes je navíc dalším záměrem EK zavádět jakési zjednodušující a vysvětlující označení. Protože jsou ale prakticky všechny navrhované způsoby založeny na východisku, že existují zdravé a nezdravé potraviny, vyjadřujeme s tímto záměrem principiální nesouhlas a vyznačovat výživový profil na přední straně obalu nedoporučujeme. Stanovisko k barevnému označování pak uvádíme výše.

SHRNUTÍ A ZÁVĚR K INICIATIVĚ EK – REVIZE FIC

Jak jsme uvedli výše, SČS vítá, že je zvažována revize předmětné legislativy EU k označování potravin.

Nebudeme pochopitelně rekapitulovat závěry formulované pro jednotlivé záměry EK, ale pokud zde lze nabídnout nějaký obecný závěr k záměrům EK a revizi FIC, pak bychom revizi a určité změny stávající regulace i přivítali, ale určitě v souladu se rčením, že „méně někdy může být i více“.

Za vysloveně problematickou přitom vnímáme iniciativu týkající se uvedení nutričního profilu potravin na jejich obalu nově navrhovanými (a bohužel předjímanými) formáty.

(Zpracovali V. Vodička, I. Michalová, L. Dupal)

V Praze dne 2. února 2022

Za SČS: Ing. Libor Dupal, dupal@konzument.cz